

Отче нашъ, иже еси на небесахъ, да святится имя твое: да придетъ царствіе твое: да будетъ воля твоя яко на небеси и на земли. Хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь: и остави намъ долги наша, якоже и мы оставляемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ отъ лукаваго. Яко твое есть царство и сила и слава во вѣки. Аминь.

ПРИТЧИТЪ ХРИСТОВЫ.

Често Исусъ Христосъ предлагаше на народа ученіето Си въ притчи, сирѣчь, въ подобія, и нѣкакъ като въ гатанки. Ето за примѣръ една притчя, вкратцъ, съ тълкуваніето ѝ.

Святельтъ излѣзе да сѣе. Нѣкое сѣме паднѣ по край пѣтя и ся затѣпка, или птицытъ го искълвахъ; нѣкое паднѣ на каменливо мѣсто и като поникнѣ, скоро исъхна; нѣкое паднѣ на трънѣе и заглѣхнѣ, нѣкое паднѣ на добра земя, и принесе много плодъ.

Святельтъ е Исусъ Христосъ. Сѣмето означава словото Божіе. Земята означава сърдцето чловѣческо. Каквото пѣтницитъ затѣпкватъ или птицытъ искълватъ паднѣлото по край пѣтя сѣме: тѣй и дяволтъ граби словото Божіе изъ сърдцата на разсѣянныйтъ чловѣцы. Каквото сѣмето на каменливо мѣсто, ако и да пуца стѣбла, но скоро исъхва; тѣй и непостоянныйтъ чловѣцы, въ които Христовото ученіе не е проникнѣло дълбоко, ако и да го приемватъ,